

BİLGİNİN GÜCÜ MASALI

"Bilgi her şeyden üstündür"

Menşei: Anadolu

Buğday ekdim arpa bitti
Keçilerim sarpa gitti
Altın eken fazlasını biçermiş
Bizim oğlansa akıl biçti.

Bir varmış, bir yokmuş... Vakti zamanında, dünyanın uzak ucundaki şehirlerden birinde, eli hızlı, kumaşı kıymetli, diktikleri sağlam bir terzi yaşamış. Bu terzinin Umar adında meraklı mı meraklı bir oğlu varmış. Umar, yeni şeyler öğrenmeyi ve keşfetmeyi çok ama çok severmiş.

Terzi, bir gün oğlunu yanına çağırmış ve "Artık bir iş sahibi olma vaktin geldi" deyip altın dolu bir kese uzatmış. "Bu kesede yüz altın var. Bunlarla mal alıp sat, ticaret öğren" diyerek oğlunu kervanla birlikte başka bir şehre uğurlamış.

Kervan az gitmiş, uz gitmiş, sonunda komşu şehre varmış. Umar, ilk iş şehri dolaşmaya başlamış. Dolaşmış, dolaşmış... Derken şirin bir bina görüp merakla içeri girmiş. Meğer burası her yaştan insanın ilim öğrenebileceği bir okulmuş. Umar çok heyecanlanmış, hemen okula yazılmış ve ders almaya başlamış. Bu arada kervan şehirden ayrılmış.

Terzinin oğluysa bir süre daha burada kalmış, babasının verdiği altınları da eğitimi için harcamış.

Okulu bitince Umar evine dönmüş. Babası, "Söyle bakalım oğlum, ticaret yapmayı ğrenebildin mi? Verdiğim yüz altını iki yüz altın,  yüz altın yapabildin mi" diye sormuş. Umar, bir okula yazılıp eğitim aldığını, altınları da bunun için harcadığını söyleyince babası "Ben seni ticaret ğrenesin diye yolladım. Okul ne işine yarayacak" diye sitem etmiş. Genç adam "Orada öğrendiğim matematik ticarete çok işe yarar. Sen hiç meraklanma babacığım" demiş. Terzi, giden paraya biraz zlmş ama sesini çıkarmamış. Konu komşuysa gencin arkasından altınları boş yere ar ur ettiğini söylemiş, alay edip durmuşlar.

Bir zaman sonra, şehirden yeni bir kervanın ayrılacağı haberini alan terzi, oğlu Umar'ı yanına çağırmış. İçinde yine yüz altın olan bir keseyi uzatmış ve "Al bu altınları, git, güzel güzel ticaret öğren" demiş. "Ama sakın ha, geçen seferki gibi başka bir yere harcama" diye de tembihlemiş.

Genç adam bu defa ticaret öğrenmeye kararlıymış, babasıyla vedalaşıp kervana katılmış. Kervan dereleri, tepeleri açıp komşu ülkeye varmış. Bizim Umar şehri gezerken ara sokakların birinde bir satranç okuluna rastlamasın mı? Yeni şeyler öğrenmeyi çok seven genç yine kendini tutamamış, içeri girip yazılmış. Kervan gitmiş, Umar'sa satranç öğrenmeye başlamış.

Günler günleri, aylar ayları kovalamış. Umar, eğitimini tamamlayıp evine dönmüş. Terzi, "Artık ticaret yapmayı ğrenmişsindir" demiş. "Anlat bakalım, değerlendirebildin mi sana verdiğim altınları?"

Umar, mahcup bir şekilde babasına hepsini satranç öğrenmek için harcadığını söylemiş. Hüsrana uğrayan terzi, oğlunun tüccar olacağından ümidini kesmiş ve onu yanına çırak almış. Konu komşuysa yine gencin arkasından "Altınları çar çur etti" diye konuşmuş.

Aradan aylar geçmiş. Komşu ülkenin hükümdarı, nedendir bilinmez, savaş açıp Umar'ın yaşadığı toprakları ele geçirmiş. Eh tabii kimsede huzur kalmamış. Halk "ne yaparız da kurtuluruz?" diye düşünüp duruyormuş ama kimsenin elinden de bir şey gelmiyormuş.

Günlerden bir gün bu hükümdar, şehirdeki en iyi satranç oyuncusuyla müsabaka yapacağını duyurmuş. Umar haberi alır almaz sarayın bahçesine koşmuş. Müsabaka için gelen üç kişi daha varmış. Hep birlikte beklemeye koyulmuşlar. Nihayet vezir, üzerinde bir problemin yazılı olduğu bir tahtayla çıkagelmiş. "Matematik bilmeyen, iyi satranç oynayamaz. Ancak bu soruyu çözen kişi, hükümdarımızla satranç oynayabilecektir" demiş.

Meğer Umar'ın rakipleri pek matematik bilmezmiş, bu yüzden tahtaya öylece bakakalmışlar. Umar'sa soruyu güzelce çözmüş ve müsabaka için hükümdarın karşısına çıkmış.

Umar, oyunu kazanırsa ödülünün ne olacağını sormuş. Kendisine fazlasıyla güvenen hükümdar, "Dile benden ne dersen" diye cevap vermiş. Umar, tüm cesaretini toplayıp "Efendim, eğer kazanırsam sizden dileğim ordunuzla birlikte kendi topraklarınıza dönmenizdir" demiş. Hükümdar, kazanacağına o kadar eminmiş ki Umar'ın bu isteğini hiç tereddüt etmeden kabul etmiş.

Ve müsabaka başlamış. Tahtadaki taşlar teker teker eksilmiş. Hükümdar, Umar'ın çok iyi bir satranç oyuncusu olduğunu görünce şaşırılmış. Dakikalar dakikaları, saatler saatleri kovalamış. Sonunda hükümdar, bir hamle yapmış ve gülümseyerek "Şah" demiş. Kazanmak üzere olduğuna, genci iyice köşeye sıkıştırdığına eminmiş çünkü. Umar, hiç acele etmeden düşünmeye başlamış. Düşünmüş, düşünmüş... Nihayet hamlesini yapmış ve hükümdara bakıp "Şah... mat!" demiş. Hükümdar, Umar'a yenildiğine inanamamış. Satranç tahtasına öylece bakakalmış. Her taşı tek tek incelemiş, Sonunda genç adamın kazandığına ikna olmuş ve mağlubiyeti kabullenmiş.

Hükümdar, sözünde durmuş ve ordusuyla birlikte ülkesine geri dönmüş. Şehri kurtaran Umar, kahraman ilan edilip üç küp altınla ödüllendirilmiş. Umar, verilen ödülle güzel bir okul yaptırmış. Terzi ve komşularıyla eğitimin, bilginin önemini anlamışlar.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de okumayı, öğrenmeyi çok sevenlerin başına...

Evet, boşuna dememişler "Kalem kılıçtan keskindir" diye.

Hepinize iyi geceler, tatlı rüyalar...